

מנורת הנביא זכריה

וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וַיֹּאמֶר רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנֹרֶת זָהָב כְּלָה וְגִלְהָה עַל רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נְרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ: וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיְמִין הַגִּלְהָה וְאֶחָד עַל שְׂמֹאלָהּ: וְאָעֵן וַאֲמַר אֵל הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶּה אֲדַנִּי: וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה הֵמָּה אֵלֶּה וַאֲמַר לֹא אֲדַנִּי: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְבַר ה' אֵל זָרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא בַחֲזֵל וְלֹא בְכַח כִּי אִם בְּרוּחִי אָמַר ה' צְבָאוֹת: רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנֹרֶת זָהָב כְּלָה וְגִלְהָה עַל רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נְרֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצְקוֹת לְנֵרוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ: (זכריה ד ב'ז).

פסיקתא רבתי פרשה ח

"בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות" (צפניה א יב) - אמרו לו ישראל: ריבון העולמים! הרי כל הגדולה שלנו "אחפש את ירושלים בנרות"? והיכן הוא הבטחת נביאים שהבטחתנו "לא יהיה לך השמש לאור יום וגוי והיה ה' לך לאור יומם" (ישעיה ס יט), "קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח" (שם שם א), ואתה אומר "אחפש את ירושלים בנרות"? אמר להם הקב"ה: למה שאתם סבורים אינו כך. אלא, כשם שהראיתיה לזכריה "והנה מנורת זהב כולה" - זו כנסת ישראל: "כולך יפה רעיית" (שיר השירים ד ז) ... וכך הראה למשה: "ועשית מנורת זהב טהור" (שמות כה לא) - זו כנסת ישראל. "מקשה תיעשה המנורה יריכה וקנה גביעיה כפתוריה ופרחיה" - יריכה זה הנשיא, וקנה זה אב בית דין, גביעיה אלו החכמים, כפתוריה אלו התלמידים, ופרחיה אילו התינוקות הלומדים בבית הספר. "ממנה יהיו" - "כולך יפה רעיית" ... אמר הקב"ה: שלא תהא מעוטה בפניהם (בפניכם?), הרי בדברים הללו אני אחפש ירושלים - "והיה בעת ההוא אחפש ירושלים בנרות".

שבת שלום ושמחה בזאת חנוכה

מחלקי המים

